Р Е П У Б Л И К А Б Ъ Л Г А Р И Я

Н А Р О Д Н О С Ъ Б Р А Н И Е

Проект

З А К О Н

за изменение и допълнение на Закона за българските лични документи

(Обн., ДВ, бр. 93 от 1998 г.; изм. и доп., бр. 53, 67, 70 и 113 от 1999 г., бр. 108 от 2000 г., бр. 42 от 2001 г., бр. 45 и 54 от 2002 г., бр. 29 и 63 от 2003 г., бр. 96, 103 и 111 от 2004 г., бр. 43, 71, 86, 88 и 105 от 2005 г., бр. 30, 82 и 105 от 2006 г., бр. 29, 46 и 52 от 2007 г., бр. 66, 88 и 110 от 2008 г., бр. 35, 47, 82 и 102 от 2009 г., бр. 26 и 100 от 2010 г., бр. 9 и 23 от 2011 г.; Решение № 2 на Конституционния съд от 2011 г. - бр. 32 от 2011 г.; изм. и доп., бр. 55 от 2011 г., бр. 21, 42 и 75 от 2012 г., бр. 23 и 70 от 2013 г., бр. 53 от 2014 г. и бр. 14 от 2015 г.)

§ 1. В чл. 75 се правят следните изменения:

1. Точка 1 се изменя така:

„1. лица, за които има данни, че с пътуването си застрашават сигурността или интересите на Република България или че извършват, подбуждат, участват в приготовление, подпомагане или в обучение за извършването на терористична дейност.”

2. В т. 2 думата „достатъчно” се заличава.

§ 2. В чл. 78 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава нова ал. 2:

„(2) Принудителната административна мярка по чл. 75, т. 1 се налага с мотивирана заповед на председателя на Държавна агенция „Национална сигурност”.”

2. Досегашните ал. 2 и 3 стават съответно ал. 3 и 4.

Заключителни разпоредби

§ 3. В Закона за Държавна агенция „Национална сигурност” (обн., ДВ, бр. 109 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 69 и 94 от 2008 г., бр. 22, 35, 42, 82 и 93 от 2009 г., бр. 16, 80 и 97 от 2010 г., бр. 9 и 100 от 2011 г., бр. 38 от 2012 г., бр. 15, 30, 52, 65 и 71 от 2013 г., бр. 53 от 2014 г. и бр.14 и 24 от 2015 г.) в чл. 41 ал. 3 се изменя така:

„(3) Председателят на агенцията прилага принудителна административна мярка за ненапускане на страната по чл. 75, т. 1 от Закона за българските лични документи.”

§ 4. В Закона за чужденците в Република България (обн., ДВ, бр. 153 от 1998 г.; изм. и доп., бр. 70 от 1999 г., бр. 42 и 112 от 2001 г., бр. 45 и 54 от 2002 г., бр. 37 и 103 от 2003 г., бр. 37 и 70 от 2004 г., бр. 11, 63 и 88 от 2005 г., бр. 30 и 82 от 2006 г., бр. 11, 29, 52, 63 и 109 от 2007 г., бр. 13, 26, 28 и 69 от 2008 г., бр. 12, 32, 36, 74, 82, 93 и 103 от 2009 г., бр. 73 от 2010 г., бр. 9 и 43 от 2011 г., бр. 21 и 44 от 2012 г., бр. 16, 23, 52, 68, 70 и 108 от 2013 г., бр. 53 от 2014 г. и бр. 14 от 2015 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 10, ал. 1:

а) създава се т. 1а:

„1а. има данни, че извършва, подбужда, участва в приготовление, подпомагане или обучение за извършване на терористична дейност или че целта на влизането му е да ползва страната като транзитен пункт към трета държава, на чиято територия да извършва тези действия;“

б) в т. 3 думите „терористична дейност“ и запетаята след тях се заличават.

2. В чл. 44, ал. 4:

а) в т. 1 след думите „т. 1“ се добавя „и 1а“;

б) в т. 2 след думите „т. 1“ се добавя „и 1а“.

3. В чл. 46, ал. 2:

а) в т. 1 след думите „т. 1“ се добавя „и 1а“;

б) в т. 2 след думите „чл. 10, ал. 1, т. 1“ се добавя „и 1а“.

§ 5. В Закона за убежището и бежанците (обн., ДВ, бр. 54 от 2002 г.; изм. и доп., бр. 31 от 2005 г., бр. 30 от 2006 г., бр. 52 и 109 от 2007 г., бр. 82 от 2009 г., бр. 39 от 2011 г., бр. 15 и 66 от 2013 г. и бр. 98 от 2014 г.) в чл. 12, ал. 1 т. 3 се изменя така:

„3. за когото има сериозни основания да се предполага, че извършва, подбужда, подпомага, участва в обучение или приготовление за извършване на действия, противоречащи на целите и принципите на Организацията на обединените нации (ООН), уредени в Преамбюла и в чл. 1 и 2 от Хартата на ООН, както и в резолюциите ѝ, относно мерките за борба с международния тероризъм;”.

Законът е приет от 43-ото Народно събрание на …….…... 2015 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:

(Цецка Цачева)

М О Т И В И

към проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за българските лични документи

Със законопроекта се предлагат нормативни промени, насочени към допълване приетите в националното законодателство мерки за борба с тероризма в контекста на нарастващото му разпространение като риск за международния мир и сигурност, адресирано до държавите членки в Резолюция 2178 (2014) на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации.

Основен акцент в приетата резолюция е поставен върху заплахата, наложена от чуждестранните бойци терористи, дефинирани като лица, които пътуват до държава, различна от държавата на произход или в която те пребивават с цел извършване, подготовка, планиране, участие в обучение за извършването на терористични актове.

В тази насока са очертани целите, които да способстват за:

• предотвратяване движението на терористите или на терористичните групи чрез ефективен граничен контрол и контрол върху издаването на документи за самоличност и документи за пътуване;

• засилване и ускоряване на обмена на оперативна информация относно действия или движения на терористи;

• насърчаване на международното сътрудничество;

• предотвратяването и пресичането на наемането, организирането, транспортирането или екипирането на лица, които пътуват с цел подготовка, планиране и участие в терористични актове или предоставянето и получаването на терористична подготовка и финансирането на такова пътуване.

Предприеманите от държавите членки мерки в отговор на адресираните от резолюцията заплахи могат да бъдат групирани най-общо като:

• мерки за наказателно-правна защита чрез инкриминиране на терористичните действия;

• административни мерки - мерки на административна принуда и административно-наказателна отговорност;

• други мерки, които нямат рестриктивен характер, като стратегии за реинтергация, обучение, ресоциализация на завръщащите се чуждестранни бойци - терористи и др.

По отношение на необходимите наказателно-правни мерки, същите бяха включени в одобрения от Министерския съвет (Решение № 223 от 2015 г.) и внесен за разглеждане от Народното събрание проект на Закон за изменение и допълнение на Наказателния кодекс, в който се предвижда инкриминиране на деяния, свързани с приготовлението, подпомагането и обучението

за участие в терористични действия, включително и такива, които се извършват от чужденци с цел извършване на терористичен акт извън територията на страната.

С настоящия законопроект се предлагат административни мерки и мерки на административна принуда, които да способстват за ограничаване на влизането, транзитното преминаване и напускането на страната от лица, за които има данни, че са съпричастни към терористична дейност.

По-конкретно се предлагат законодателни промени във:

Закона за българските лични документи (ЗБЛД)

Предлага се изменение в принудителната административна мярка по чл. 75, т. 1 за ненапускане на страната на лица, като в обхвата й се добавят тези, за които има данни че извършват, подбуждат, участват в приготовление, подпомагане или в обучение за извършването на терористична дейност. Създава се нова ал. 2 в чл. 78, която определя председателя на Държавна агенция „Национална сигурност" за орган, налагащ принудителната административна мярка по чл. 75, т. 1 от ЗБДЛ.

Закона за чужденците в Република България

Допълват се хипотезите за отказ за издаване на виза и влизане в страната на чужденец, за когото има данни, че извършва, подбужда, участва в приготовление, в подпомагане или в обучение за извършването на терористична дейност, както и по отношение на чужденец, за когото има данни, че целта на влизането му е да използва страната като транзитен пункт за миграция към трета държава с цел извършване на такива действия.

По същество с предлаганите текстове се допълват и основанията за отказ от издаване или продължаване на разрешението за пребиваване в страната, основанията за отнемане на правото на пребиваване в страната, експулсиране и основанията за подаване на сигнал за целите на отказ за влизане в Шенгенската информационна система спрямо посочената категория лица.

Закона за убежището и бежанците

Допълва се и се прецизира основанието по чл. 12, ал. 1, т. 3 за изключване на дадено лице от кръга на лицата, на които може да бъде предоставен статут на бежанец поради това, че са налице сериозни основания да се предполага, че лицето извършва, подбужда, подпомага, участва в обучение или приготовление за извършване на действия, противоречащи на целите и на принципите на Организацията на обединените нации (ООН), уредени в Преамбюла и в членове 1 и 2 от Хартата на ООН, както и в резолюциите й, относно мерките за борба с международния тероризъм.

На основание чл. 12, ал. 2 от Закона за убежището и бежанците посочената изключваща клауза ще бъде приложима и по

отношение на лица – кандидати за предоставяне на хуманитарен статут.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко Борисов)